СТУДЕНТ STUDENT ETUDIANT

JULY–AUGUST 1988 VOL.20 NO.101

ГАЗЕТА УКРАЇНСЬКОГО СТУДЕНТСТВА КАНАДИ 50 cents CANADA'S NEWSPAPER FOR UKRAINIAN STUDENTS

УКРАЇНЦІ СВЯТКУЮТЬ "ТИСЯЧОРІК"

ЗІРКА КУДЛА

(Рим, Італія) — Понад 10,000 українців з різних країн зібралися в Римі, в католицькому центрі й осідку Папи Павла II, на ювілейні святкування 1000-ліття хрещення Руси-України.

Офіційні святкування відбулися 8 — 12 липня. Прибули до Риму українці з цілого світу: з Канади, Америки, Бразилії, Аргентини, Англії, Франції, Бельгії, німеччини, Вастрії, Швайцарії, Італії, та з Австралії.

Святкування розпочалися в п'ятницю, 8 липня, з Архиєрейською Літургією з нагоди Марійського року у базиліці Санта Марія Маджоре. Службу Божу відспівав хор церкви св. Дмитрія з Торонта (дир. Мирон Максимів). Пополудні того самого дня відправили молебень до Христа Чоловіколюбця у базиліці св. Климента, перед мощами св. Кирила. Молебень Відспівали сестри з українських римських обителів з диригенткою Татіяною Шуфлии.

В суботу 9 липня, був відслужений молебень до Пресвятої Богородиці у Соборі Святої Софії у присутності Святішого Отця, Ієрархії Української Католицької Церкви, запрошених гостей, духовенства, чоловічих і жіночих монаших чинів та вірних з різних країн нашого поселення.

Тут Папа відчитав коротеньке слово, в якому звернувся особливо до української молоді, щоб вони не забули своєї спадщини та плекали їхню культуру та релігію. Також була коротенька програма в якій співали хори з Польщі, і з Канади та виступав танцювальний ансамбль з Англії.

В суботу вечором, всі зібралися на площі святого Петра, де був відслужений молебень до св. Володимира, як знак духовної єдности з Мученицькою Церквою в Україні, у присутності всієї Ієрархії УКЦ та Й.Е. Кардинала Уго Полетті, генерального вікарія Риму. Молебень відспівав хор церкви св. Варвари з Відня, Австрії. На площі відбулася процесія зі смолоскипами, де всі присутні створили живого хреста. Релігійні мелодії виконувала орхестрв *Трембіта* з Моитреалю. Тут також Папа сказав слово. Святіший Отець промовляв зі своєї кімнати де він згори міг видіти цілу площу і цей живий хрест. Коли Папа появився у вікні, люди почали співати "*Боже Вислухай Благання*". У своєму слові Папа щераз подав свої гратуляції і побажання на дальші успіхи в наступньому тисячолітті.

В неділю, 10 липня, була відслужена Божественна Літургія в українському обряді в базиліці св. Петра, яку відслужили Папа Іван Павло II разом з усією Ієрархією Української Католицької Церкви, в присутності патріярхів, кардиналів, членів дипломатичного корпусу, визначних міжнародних достойників, священства, жіночих і чоловічих меших чинів та українських і інших прочан. Службу Божу відспівали об'єднані мішані і чоловічі хори.

В неділю вечором відбувся ювілейний концерт в залі Павла VI, у Ватикані у присутності Святішого Отця Івана Павла II. Привітальне слово відчитав Блаженіший Мирослав Іван Кардинал Любачівський, де привітав Святішого Отця і дякував за участь у святкуваннях. Блаженіший подарував Папі статую з бронзу св. Володимира Великого.

На цьому концерті виступали різні хори: *Гомін* з Моичестеру, Англії, *Візантійський Хор* з Утрехту, Голляндії, *Ювілейний Хор Тисячоліття*, Великобританії *Веснівка* з Торонта та танцювальний ансамбль *Орлик* з Англії, якій виводив гагілки.

В понеділок, 11 липня, відправилася Архирейська Літургія у базилиці св. Павла. Співав *Візантійський Хор* з Утрехту, Голляндії.

В понеділок вечором відбувся концерт української духовної музики в церкві св. Андрея делла Валле. Виступали слідуючі групи: український камерний хор з Варшави (дир. Ярослав Поляиський), *Веснівка* з Торонта, *Хор Тисячоліття* з Вінніпегу (дир. Юрій Гнатюк) та *Ювілейний Хор Тисячоліття*.

У вівторок, 12 липня відбулася Архиєрейська Літургія над гробом св. Йосафата у базиліці св. Петра. Співали хори з церкви Пресвятої Богородиці з Ванкувер, Канади (дир. Василь Шмігель) та хор церкви св. Івана Хрестителя з Нюарку, ЗДА (дир. Михайло Длбош). Отак офіційно закінчилися святкування.

В святкуваннях найвидатніший — Папа. Було Папи, папи, папи і ще більше папи. Нічого не маю проти Папи — він прекрасний дипломат. Він говорив нам по укрвіиському. Він гратулював нам за тисячоліття і святкував його немов свої уродини. Він сказав, що він розуміє

ПРОДОВЖИТЬСЯ НА СТ. 8

Молебеи Тисячоліття. Папа і вірні при соборі Святої Софії.

СТУДЕНТ STUDENT ETUDIANT

JULY – AUGUST, 1988
VOL.20 NO.101

INSIDE . . . . .

EDITORIAL	PG.2
LETTERS	PG.2
RAMBLING MIND	PG.3
REFUGEES	PG.4
СЕЗОН	PG.4
ОНУХ	PG.5
PRITSAK	PG.6
ДУТТЯ	PG.9
СКАРГИ	PG.9
BLOC NOTES	PG.10
ШУМУК	PG.11
KGB	PG.11

STUDENT
620 SPADINA AVE
TORONTO, ONTARIO
M5S 2H4

SECOND CLASS MAIL
REGISTRATION #7606

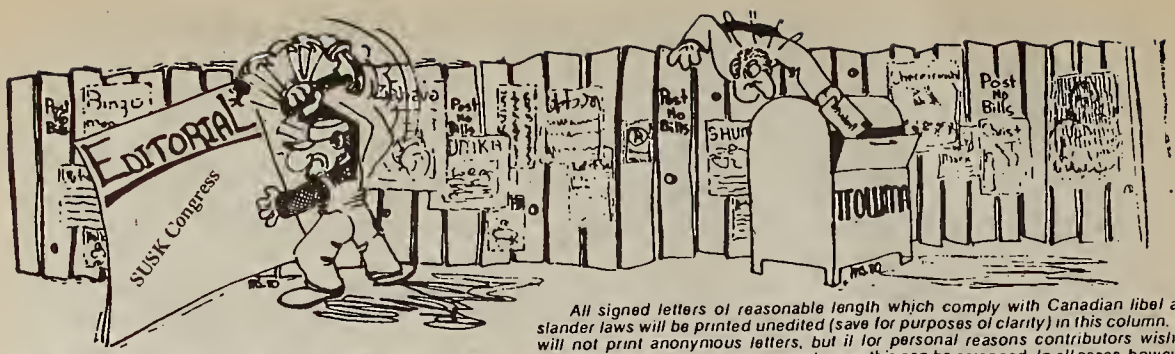

All signed letters of reasonable length which comply with Canadian libel and slander laws will be printed unedited (save for purposes of clarity) in this column. We will not print anonymous letters, but if for personal reasons contributors wish to withhold their names or use a pseudonym, this can be arranged. In all cases, however, we require both a genuine signature and a return address.

The upcoming SUSK congress, being held in Gimli, Manitoba August 25 – 28, should be an interesting affair. SUSK has experienced its most dormant period in the last year. Nothing was accomplished and no new programs were initiated. Communication between the various member clubs and the executive was non-existent. Although communication is a two way street, and the member clubs could have leaned on the executive more, the national executive must bear the brunt of the blame since it should initiate the communication. The year was so abysmal, the question of the year was where is SUSK?

For this reason alone the SUSK congress shall be interesting. It is the first and only sign of life which SUSK has shown all year. This congress will have to be used to reevaluate SUSK. For too long SUSK has existed in the shadows of its past. No new ideas were brought forward which outlined SUSK's direction and shape.

This new direction must be addressed and examined. In the last few years there have been many changes, both culturally and politically, in Canadian society, in the Ukrainian Canadian community and in Ukraine. To remain a dynamic organization, SUSK must reflect these various changes. If SUSK will not reflect the society it exists in then it is in danger of becoming an obsolete organization, like so many other Ukrainian organizations, becoming irrelevant and eventually falling apart.

At the upcoming SUSK congress this matter must and will be debated at length. This is why it is important that as many representatives from the various member clubs be present at this congress as possible. There should be as many people as possible giving their input into this debate on SUSK. Everybody's opinion is important. From this wide ranging debate a consensus should be reached and next years executive can build a new era of SUSK from the various opinions raised at the congress.

Besides the general "SUSK building" discussion, this years congress should also touch on some specific subjects. At the top of the list is to establish contacts with Student groups in Ukraine, especially the massive "Club Lev". Since Ukraine has become slightly more open in the last few years, these kind of links can be established and maintained. These links will serve to provide SUSK with a new vitality and purpose. All parties will gain by establishing contacts on both sides of the imaginary line.

There will be a great deal of interesting debate at this congress, to supplement the usual good time. It is imperative that everybody who has ideas about SUSK should show up. We cannot stress this enough.

More on Moroz and "Ivan M."

I read with interest last issue's (May–June) letter to the editor, by Andrii Krawchuk, which commented on the article by an "Ivan M." that appeared in the March–April issue. I felt that many of the issues brought up in this letter were not touched on in "Ivan M."'s article. I too felt that the article was "wallowing in generalities" instead of focusing on specifics.

However there is one point which I felt was not addressed in Andrii Krawchuk's letter. The question is, why, in this day and age are students still asking Valetyn Moroz to speak. I had grown to believe that students nowdays had escaped the Cold War mentality and have little official contact with individuals or organizations which live in and perpetuate the Cold War myth. It makes me sad to hear that students these days are reverting to extremist dogma, especially when there is greater openness in Ukraine and ties can be established between students here in Canada and those in Ukraine. An extremist, anti–Soviet attitude blocks off all chance of meaningful constructive dialogue.

It is especially strange to hear of students inviting Moroz to speak since he is on record for berating students, Ukrainian Canadian students, in a speech he delivered in Montreal on the 26th of August at the 20th annual SUSK congress. (A good article on this subject appears in STUDENT in the September – October 1979 issue.) His views and ideas have very little place in North American society, if not even in general society, and this fact is born out by the arms length treatment he is receiving from the established Ukrainian nationalist groups. His attitude, "if you are not with me (i.e. my follower) then you are against the Ukrainian nation state," has left most of his original supporters, including students, disillusioned.

Another point that comes to mind is why did the UWO Ukrainian Students' Club not invite other dissidents to their millenium activities? Terelya would have been be apropos, Shumuk would have been invigorating, to name a few. These two live in Southern Ontario, and should have been invited.

Mikhaylo Samavem
Montreal

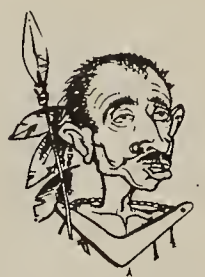

СТУДЕНТ
STUDENT ETUDIANT

STUDENT is published bi-monthly by Student Newspaper Publishing. Subscription rates are $6.00 Can. for ten issues. Members of USC's affiliated with SUSK recieve STUDENT at $1.50 per year.

STUDENT is an open forum for fact and opinion, reflecting the interests of Ukrainian Canadian students on various topics – social, cultural, political and religious.

The opinions and thoughts expressed in individual signed articles are the responsibility of their authors, and not necessarily those of the STUDENT staff. STUDENT's role is to serve as a medium through which discussion can be conducted on given issues from any point of view.

Letters to the editor are welcome. We reserve the right to edit material for publication.

SUBSCRIBE!

DON'T BE DISAPPOINTED!

If you are a paid member of any Ukrainian Students' Club (USK) in Canada, then you will be receiving *STUDENT* regularly.

If you are not a member, then you stand to miss several issues of *STUDENT* this year.

$6.00 entitles you to 10 issues of *STUDENT*. Send this form along with $6.00 in Canadian funds to:

STUDENT
620 Spadina Ave.
Toronto, Ontario
Canada M5S 2H4

YES I WANT *STUDENT* !
NAME.....
ADDRESS.....
CITY / PROVINCE.....
COUNTRY.....
POSTAL CODE.....

In accordance with the STUDENT constitution we print the following:

9.03 Location of Publication Site

The location of the publication site of STUDENT will be determined in the following manner:

a) An initiative group composed of three individuals may make a bid to locate the publishing site of STUDENT in their city by securing signed statements of at least ten individuals who are committed to working on STUDENT in the up-coming publishing year. These statements shall also include details about which area the individuals are interested in working on.
b) This initiative group will provide notice to the Coordinating Committee of their intention to organize a working collective in their city at least one month before the annual meeting.
c) The annual meeting, upon carefully considering all such bids and thoroughly questioning their initiators, will then decide by a two-thirds majority vote, which offer is to be accepted and thereby empower the initiative group to do the following:

1. to call a well publicized general meeting of all interested post-secondary students of Ukrainian origin in their city for the purposes of setting up a Working Collective in accordance with the structures outlined in the section of the constitution titled "Staff", and electing committee chairpersons.
2. to appoint the chairperson of the initiative group that receives the support of the annual meeting as the chairperson of the Coordinating Committee.

d) In the event that a new publishing location is chosen for STUDENT, the initiative group, after calling the general meeting to establish the Working Collective, will be responsible for renting office space and overseeing the transfer of operations to the new location.
e) STUDENT shall publish section 9.03 in all its issues published between April and the annual meeting of a publishing year.

N.B. – Disregard what the last issue stated in this space, this years congress is in Gimli, Manitoba. There shall be a full length session specifically devoted to STUDENT. At this time, details relevant to the STUDENT congress will be made available.

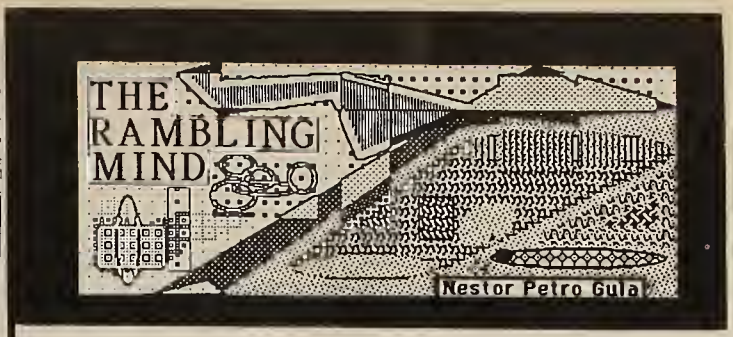

STUDENT is in financial trouble. Right now we are barely making ends meet and the prospects for the future look very bleak. Since a lot of time is spent futilly scrounging for advertising dollars, this takes time that could be better spent soliciting articles, encouraging people to get involved in STUDENT, etc. As well, many production ideas have been postponed or scrapped because of the unavailability of the necessary funds and time.

If there is a light at the tunnel, it will be our plan to join Canadian University Press (CUP). There is an organisation, Campus Plus, affiliated to CUP which acts as an advertising agency and solicits national ads for its members. However, STUDENT is very difficult to place demographically and this presents a problem. All other student newspapers are campus based and distributed free to the students. STUDENT, on the other hand is national, hitting students in various diverse markets. A talk with several ex-editors of STUDENT revealed that while they were extremely satisfied with CUP, they were not rolling in the bucks and continued to have money problems. In fact, CUP gave STUDENT a grant one year to ensure that STUDENT stayed alive.

During these conversation, they also mentioned that an important source of revenue for STUDENT were government ads. Occasionally, the government would take out a full page and the funds from this one ad would cover the cost of printing an issue of STUDENT. Manna from Heaven. The Gods must be smiling. I thought.

I approached our friendly neighbourhood bureaucrat with great anticipation. Why shouldn't STUDENT get government ads. All other Ukrainian newspapers frequently carry government ads. This should be a cinch. I thought.

After reviewing our case carefully, in the matter of a few hours, I recieved a call, from this friendly neigbourhood bureaucrat, stated that STUDENT is not eligible for Government advertising because it is anti-Soviet. I pointed out that there are much more flagrant anti-Soviet newspapers in the Eastern European immigrant press, and I proceeded to translate on small section of a newspaper, fearlessly guarding the newspapers name. (Who am I to deny someone else a chance at the trough?) I also pointed out the fact that we are considered to be slightly socialist by some of our more patriotic Ukrainians.

All this led to nought. No government ads were forthcomming. I was fairly irritated, not at this particular bureaucrat, but at the system which is behind this bureaucrat. It depressed me to think that of all the money the federal government has squandered in the last few years there was no pittance left for STUDENT. However, I figured all that was needed now was some political muscle to clarify a few details to this bureaucrat and agency and the ads would be appearing in STUDENT and ducats would fill our coffers. (This is someting which rests in STUDENT's urgent file, beckoning to me while I scramble around trying to put together issues of STUDENT.)

This was still on my mind when I happened to learn that a certain Ukrainian senior citizen's club had just recieved a government grant of over $14,000. This was their second such grant since they were founded a year earlier. They scrambled around like mad, buying a television set, a V.C.R., a video camera, a stereo, and other similar items after their first grant. Now that they had received another large grant, these people were at a loss on how to spend it.

Now I am not anti-old people. I fully realise the value of geriatric care, and the fact that some senior citizens are more capable in handling certain aspects of life than many people half their age. As well, geriatrics is an important growth industry in Canada, now that our

Mind Con't Pg. 4

STUDENT / ETUDIANT

Staff this issue:
Nestor Gula
Zirka Kudla
Oksana Maryniak
Andriy Wynnyckyj

Please address all correspondence to:

STUDENT
620 Spadina Ave.
Toronto, Ontario
MSS 2H4

July 28, 1988 A.D.

Second Class Mail Registration
#7606
Postage paid cash in Toronto

SUBMIT TO STUDENT

Articles, poetry, cartoons, photographs – we need you to submit your contributions to STUDENT, to help us cover what's going on in the Ukrainian community in Canada and around the world. Anything sent in by students, about student life, or of interest to the student community, will be considered for publication. Although we cannot guarantee your work will get into print, we will give each contribution our careful consideration. Ukrainian-language submissions are of course, most welcome. As indeed are ones in french. So help us tell it like it *really* is, by submitting today to STUDENT.

A note regarding technical requirements: All articles should either be typed or neatly written, double spaced between lines and with ample margins for convenient editing. Please stipulate any conditions you might haveregarding the editing of content with articles of a sensetive political nature. Photos preferably should be black and white, but colour ones are fine, and have details on the back describing what/who they depict. **Artwork and cartoons** should be done in black ink on clean white paper, with the artist's signature incorporated in the design.

N.B.: Do not send in negatives of photos, and keep a copy of your articles if you want to have your material returned to you, please enclose a stamped self-addressed envelope with your submission.

Stephan Darkomot

Ukrainian Refugees Stranded in Alps

The amount of refugees was originally 197, but new information received by the Canadian Ukrainian Immigrant Aid Society has placed this number at 250.

Presenntly, thousands of Ukrainian tourists are travelling in Europe. 250 are running scared. While North American Ukrainian pilgrims sip their Camparis awaiting the Italian-soil Millenium celebrations, 250 young Ukrainians, travelling on their way to Rome from Poland left their busses in Vienna and requested asylum. With the assistance of Mr. Jaroslaw Nowicky of Vienna, they were directed to Traiskirchen refugee camp and with his help were officially registered.

As Austria has hardened its position regarding refugees, there was some danger that the 250 refugees would be returned to Poland within four days. The Canadian Ukrainian Immigrant Aid Society (CUIAS) immediately contacted the Canadian External Affairs Department with the request that they advise the Austrians that the refugees would be sponsored in due course. External Affairs was very cooperative in this matter and this was done. The refugees were allowed to remain in Austria and have now been transferred to a hotel outside Vienna.

Mr. Nowicky is arranging for an English tutor along with English language tapes. CUIAS has already forwarded funds to cover this cost.

The second step taken was to approach Immigration Canada to have these young people brought under the government-sponsored East European quota. Despite all efforts to date, the official of Barbara McDougall, the Immigration Minister, has rejected the plea advising that the quota of 3,400 for 1988 has been filled, and the group will just have to wait its turn.

During 1987 over 146,000 immigrants, 22,000 government-sponsored refugees and 40,000 illegal refugees were allowed into Canada, yet the present Conservative government cannot see its way to allowing a mere 250 Ukrainian refugees into the country. By way of contrast, in 1984 we had a similar occurrence where 120 refugees escaped, the Immigration Department, then under a Liberal administration, accepted the refugees the very next day.

As the situation now stands, the CUIAS is faced with the prospect of financing the sponsorship of this latest group. An appeal is being made to people of goodwill to donate to this cause and help CUIAS get these young refugees to Canada as soon as possible.

SUSK has a long tradition of coming to the aid of students that find themselves in less fortunate situations than our own. In 1982, when the first wave of Ukrainian immigrants from Poland needed help, SUSK was the first to take action. In months, SUSK's campaign had gathered over $60,000.

With the number of refugees almost triple that of the 1982 wave, let's hope that SUSK can apply its experience to meet this new critical situation. SUSK could launch a national fundraising campaign. Local USC's could hold pubs/socials, or similar events, to sponsor an individual refugee. Our alumni's could donate directly to CUIAS.

The Canadian Ukrainian Immigrant Aid Society is a charitable organization formed with the specific purpose of sponsoring refugees. It has been designated by the Ukrainian Canadian Committee to coordinate the sponsorship of refugees into Canada. The Society annually sponsors between 250 and 300, covering their settlement costs from donations received. CUIAS would also like to caution donors that, as in the past, there will be several groups and individuals who will be collecting funds for the effort. In many instances the monies collected are not used to sponsor refugees.

It has been nearly one hundred years since the first Ukrainian pioneers founded a Ukrainian community that has flourished throughout the decades. This new group of young Ukrainians will insure our continued growth and vibrancy.

Donations can be forwarded to:

Ukrainian Immigrant Aid
120 Runnymede Road,
Toronto, Ontario,
Canada M6S 2Y3

ОНУХ AT HARVARD

22 ЛИПНЯ 1988

МАРТА ДИЧОК

Вибух — сигнал почати читати.
Раптовий перехід від штучного до свічкового до штучного світла.
"It is relatively easy to renounce the external world.
To renounce the internal world is a difficult task."

Спокійна як дихання атмосфера із якраз добрим рівнем напруження — anticipation.
Не поспішні рухи одної особи — Юрія ОНУХА.

Елементи:
мішок
вода
вогонь
папір
шнур

Около 50 людей у притемненій залі увагою зверненні на виступ

EX ORIENTE LUX

— performance artist, українець, живе в Торонті.

Студенти Українських Курсів Гарвардської Літньої Школи, і інші глядачі.
Музичне тло одної ноти ритмічним тактом.
Час до часу тихо прочитані слова іншою особою.

Початок — вхід Онуха із голою жарівкою і мішком на плечах.
На колінах творення кола із мисочок наповнених водою, камінями на яких поставлено і засвічено маленькі свічки розвинуті індивідуально з паперів.

Розбиття штучного світла. Робління корони/вінка з шнура і шнурів прив'язаних до каменів на яких стоять свічечки.
"Silence of the heart is exclusively a gift of compassion."

Палення паперів в яких були завинені свічечки.
Поволі водою вигашено світло.
Кульмінація: self-flagellation каменями прив'язаними до шнуркової корони. Промінння від блисків фото-апаратів.

"For what is — is, and what is not — is not."

Юрій Онух в перформансі.

Mind Con't From Pg. 3

population is growing older. It is important for the government to aid these types of groups.

But the key word here is aid. Forking out nearly $30,000 dollars to a group of around two hundred people seems a bit much. Especially when other organisations, such as STUDENT, cannot get a bent dime from the government. The government talks at length about all the youth action programs it initiates, but none of them seem to be applicable to STUDENT. I can understand that the government does not want to fund newspapers directly. That makes sense. I can understand that the government does not want to support a newspaper which spreads hate and mistrust with advertising. However, STUDENT is not guilty of the latter.

Our editorial position is that bolth sides, the East Bloc and the Western Powers, are equally to blame for the mess the world is in. We support the notion of a free, independent and democratic Ukraine, but do not harbour hatred against the Russian nation. We do criticize the Soviet Union, and this is all the rage inside the Soviet Union itself at the present time, but mainly for its human rights record and its undemocratic means. This is the Government of Canada's own position.

But in reality STUDENT does not function along editorial policy lines. STUDENT is an open forum which prints just about anything which concurrs with a few general principles regarding slander and libel laws. What I called the editorial policy is just my personal viewpoint.

But I digress. This was not the point of this article. The point was to bring to light some of the problems STUDENT encounters because it is in a finacial bind. I would like to use this point and thank, really thank, all of the regular advertisers who have been faithfully supporting STUDENT for the last two, if not more, years. And I thank you for your patience.

ДАЛЬШИЙ СЕЗОН Formula 1

Нестор Гуля

ФРАНЦІЯ

Перегони відбулись третього липня. Проби перейшли так як нормально, на цей сезон. Авта McLaren-Honda на переді, а всі решта позаду. Ferrari дещо поправилися але ще не до тої міри, щоб могли перегиати дружину McLaren.

Траса, де відбувається Французький Grand Prix надається до скорої їзди. Alain Prost—ові такі траси найбільше подобаються. Він ненавидить траси такі як в Детройті. Він твердить що такі траси тільки мучать водіїв і небезпечно по них переганятись. Як доказ своєї симпатії до траси в його рідній Франції, він виказався на пробах найскорішою їздою; скоршою навіть ніж його співдружинника Ayrton Senna, який був найскорший на пробах кожних перегон цього року.

Alain Prost почав перегони з першої позиції і не дозволяв Ayrton Senn-і його перегнати. Знаменито було на це дивитися. Вперше в цьому сезоні, два найліпші шофери в найліпших автах тісно переганялися. До тепер вонн майже завжди кінчали на першому і на другому місці, але якось вони ще не заводнли такої бійки протягом цілого сезону.

Alain Prost-ові шафа не грала. Раз заїхав змінити колеса, і ця зупинка потривала на около 3 секуиди довже ніж зупинка Ayrton Senna. Так Ayrton Senn - і вдалося вскочити на перше місце. Але пощастило Alain Prost-ові. Ayrton Senna заліз між повільні авта і мусів сповільнити поки всіх минув. Це дало нагоду Alain Prost-ові догнати і перегнати його на 61-ому кругу із 80. В такому порядку закінчилися перегони.

Також цікаво було бачити як Michele Alboreto перегнав свого, звичайно швидшого, дружиннка, Gerhard Berger [скінчили на третім і на четрертім місці]. Також, Lotus fans, так! Nelson Piquet минув [!] когось.

АНГЛІЯ

Перегони в Англії відбулися в Силверстоні 10-го липня. Ці перегони були дещо інакші від інших цього року, через дві причнн. Одна це дощ, який падав підчас перегон, а друга це факт що ні один з авт McLaren-Honda не були найшвидші на пробах. Найшвидші авта були Ferrari: Gerhard Berger найшвидший і, Michele Alboreto, другий. Позаду були обидва McLaren, а слідуючі, несподівано, обндва Leyton House March-Judd. яких вели першоріник Mauricio Gugelmin і Ivan Capelli. Ця дружина була така зворушена вдалою пробою, що відмовила телєвізійним станціям причіпити апарати на авта, мовляв це відбере кінські силн від мотора і сповільнить авто підчас пергон.

Тому, що обидва Ferrari почали на першому ряді, вони якнйсь час могли провадити перегонами, але незабаром Ayrton Senna перегнав Michele Alboreto і згодом Gerhard Berger-а. Але дружині McLaren не щастило. Alain Prost-ові завдавав проблеми його мотор, [деякі думали що вода зайшла в мотор], і він звкінчив перегон. Він від початку перегон їхав дуже поволі, і навіть ие доїхав до половини.

Перегони виграв Ayrton Senna. Він добре торовся за першенство з Gerhard Beger-ом, але обидвом забракло бензини і вони мусили сповільнити їзду. [В Formula I не вільно доливати бензини підчас перегонів.] Gerhard Berger-ові нагло забракло палива і він мусів настільки сповільнити, що втратив друге місце і закінчив на десятому. При фінішу його мотор згас, бо в баку вже не лишнлося краплі бензини.

Найвидатнішим було те, що Nigel Mansell в Williams-Judd закінчив на другому місці. Він знаменнто їздив впродовж перегонів і заслужнв на це, тим більше, що він мало що не виграв чампіонат останні два роки, і цього року мав паскудне щастя. Alessandro Nannini мав щастя, що закінчив перегони на третьому місці. Його авто двічі послизнулося і закрутилося на трасі і він раз майже не ввалився в стіну. Mauricio Gugelmin закінчив на доброму становищі: на четвертому місці. Nelson Piquet закінчив на п'ятому місці, а Derek Warwick здобув шосте місце на останньому закруті пеергон.

Перегони в Англії були найцікавіші з усіх, які відбулися цього року.

НІМЕЧЧИНА

Перегони в Німеччині, які відбулися 24-ого липня в Гокенгаймі, вийшли по старому стилі. Авта McLaren найшвидші в пробах і найшвидші в перегонах. Ayrton Senna виграв і Alain Prost закінчив на другому місці.

Перегони були нудні. Ніхто не переганявся. Якщо шось трапилось на трасі, то по телєвізійній передачі не було пізнати. Було взагалі нудно. Але було на що зіритуватися.

Nelson Piquet пустився в мудрощі і вкраяв знаменитого бика. Дощ лляв від початку перегонів але він заложив опонн на суху дорогу дорогу. Він щасливий що вижив перші два закрути, бо на третьому він так впер свій Lotus в стіну, що йому напевно вийшли сльози на очах. Ліва сторона авта була цілковита розвалена і він крадькома заповз до свого гаражу. Отак скінчились для нього перегони. Беручи під увагу, що це шофер якнй вже дуже довго їздив в Formula I, і був чампіоиом вже три рази, це просто дурнота. Він таке чинить хіба тільки тому, що його вже цей спорт дуже мало цікавить.

Але, вернімся до Alain Prost-а/ Він не виграв перегон тому, що він мав труднощі на початку із слизькою трасою. Після першого кругу, він був на четвертому місці і до того часу, що він добився до другого місця, вже було запізно догнати і перегнати Ayrton Senna. Коли він врешті зайняв друге місце, то він навіть їхав дещо скорше ніж Ayrton Senna, який провадив.

Авта Ferrari закінчили на третьому і четвертому місці, в звичайному порядку, Gerhard Berger попереду Michele Alboreto. Ivan Capelli закінчнв на п'ятому місці в Leyton House March а Thierry Boutsen на шостому місці в Benneton.

ДАЛЬШЕ МАРУДЖЕНЯ

Перша половина сезону минула. Дружина McLaren-Honda вже виграла всі перегони і каже, що виграє всі які слідують. Бійка за чампіонат відбувається між тільки двома шоферами, Alain Prost і Ayrton Senna. Через це, назагал сезон стає трохи нудним. За те є жвава конкуренція між нними.

Також є цікава бійка позаду них. Ferrari і Benetton-Ford є досить сильні і може навіть ще зможуть побороти дружину McLaren-Honda. Дружина Leyton House March-Judd також в останніх двох перегонах поправилась, але не до тої міри, що зможе виграти перегони цього року. Дружина Arrows-Megatron пописується як звичайно, не спереду і не позаду.

Багато дружин занепало цього сезону. Lotus-Honda дуже паскудно показується, один шофер забув як керуватн а другий попросто смеродить. Всі сповідалися, що дружина Tyrrell-Ford добре покажеться цього року, але вона чалапає позаду. Дружині Williams-Judd шафа не грає з мотором і щастям, і вонн ледве кінчають перегони. При цім мушу додатн, що Nigel Mansell буде керувати Ferrari в наступному сезоні разом з Gerhard Berger-ом. Також дуже занепала дружина Ligier-Judd і їхні два шофери, Stefan Johansson і Rene Arnoux. Це колись була сильна дружнна і добрі шофери, але тепер чомусь їм тяжко навіть кфаліфікувати на поодиноькі перегонн.

Наступні перегони відбуваються в Угорщині, сьомого серпня. На ній трасі не можна розганятися, бо вона коротка і має багато закрутів. Слідуючі перегони відбуваються в Бельжії, двадцять восьмого серпня. По ній трасі ввта будуть скоро їхати.

WEST ARKA

2282 Bloor St. Wesl
Toronto, Ont. Canada
M6S 1N9
Tel: (416)762–8751

Gifts
Ukrainian Handicrafts
Art, Books, Ceramics
Records, Typewriters
Jewelry, Newspapers
Embroidery Supplies

FULL LINE OF SERVICES
FOR STUDENTS

- OSAP / CANADA STUDENT LOANS
- AUTOMATED TELLER MACHINES
- STUDENT LINES OF CREDIT
- FREE CHEQUING
- CAR LOANS
- SCHOLARSHIPS, AND MUCH MORE!

UKRAINIAN (TORONTO) CREDIT UNION LIMITED

FOUR CONVENIENT LOCATIONS:

295 College St.
Toronto
922-1402

2397 Bloor St. W.
Toronto
762-6961

225 The East Mall
Etobicoke
233-1254

3635 Cawthra Rd.
Mississauga
272-0468

Pritsak: His Memorie

The Ukrainian Studies programme at Harvard had its beginnings in 1957, when the Federation of Ukrainian Student Organizations of America (SUSTA) proposed to endow a chair in Ukrainian studies at a leading American university, as a means of preserving and advancing Ukrainian scholarship. On January 22, 1968, a chair in Ukrainian history was established at Harvard University. Chairs in Ukrainian literature and language were endowed in January 1973, and the Harvard Ukrainian Research Institute (HURI) was established in June of that year.

Seven years after the establishment of a chair in Ukrainian hisy at Harvard, the Board of Overseers confirmed the appointment of Professor Omeljan Pritsak as the first Mykhailo Hrushevskyi Professor of Ukrainian History, effective July 1, 1975. One of the primary objectives of the Ukrainian Research Institute at Harvard, is to publish scholarly works dealing with Ukrainian disciplines. Harvard Ukrainian Studies, an international scholarly journal, began publication in 1977. The Harvard University Library's Ukrainian collection is the largest beyond Eastern Europe. The Ukrainian Summer Institute is an eight-week programme, organized by the Harvard Summer School and the Ukrainian Research Institute, and has been part of the Harvard Summer School curriculum since 1971. Special projects of the Institute include the Millenium Project, an ongoing examination of the Christianization of Kievan Rus', and the Famine Project, which supported the study and documentation of the Famine in Ukraine 1932-33.

MD: In the publication, Chomu Katedra Ukraiinoznavstva v Harvardi?, the tasks of the Committee on Ukrainian Studies were listed as:

1. To develop the resources at various Harvard libraries in order to serve the needs of the growing Ukrainian discipline;
2. To prepare and introduce courses in Ukrainian into the University curriculum.
3. To create a basis for scholarly research in Ukrainian Studies.

Looking back over the first twenty years. how would you evaluate success of the Committee and tbe Institute in acheving these tasks?

OP: There is no doubt that we can regard the past twenty years as a great success. First of all, we put Ukrainian Studies on the map, which was not an easy task. Twenty years ago, it was possible to initiate such a thing. I doubt that it would be possible now, in 1988. The situation has changed and the perception of the people responsible for the University has changed. It is not that they are anti-Ukrainian, but simply that now many elements of the American curriculum are more parochial, and administrators are not interested in expansion. Nowadays, it is much more difficult to include courses on Western European civilization in the curriculum, let alone such exotica as Ukrainian.

MD: Would you see this as part of a conservative trend in Universities and society in general?

OP: Well, I think that this is a result of the unalphabetization of American society. 1973, the year of the oil crisis, played an extermely important role in our efforts. By 1973, the first part of our plan was fulfilled, and money was given to the University to endow three Chairs of Ukrainian Studies. The positive climate (as far as the Ukrainian community was concerned) at that time was such, that one could expect that the second part of the plan would be fulfilled within the next five years. This phase was the endowment of the Institute and the establishment of library sources. This, unfortunately, has not been accomplished to date.

After the oil crisis, the greater part of our patrons were no longer in the position to support our programme. Many of them had been employed in the automobile industry, which of course, started to have considerable problems.

Our current situation can be described as follows: we were able to purchase a Rolls Royce for Ukrainian cause. For this, we recieved recognition from all quarters, but our problem now, is in getting sufficient gas and parts to maintain it. We can travel only very short distances because there is not enough oil.

The Ukrainian community has a nominalistic vies of the world. Once the word is pronounced that the Institute exists, the community believes tbat tbe Institute will always be there, why should anyone care about it. The community fails to understand that the Institute can properly develop only if there is enough, as I said, gas.

MD: How is the Ukrainian Institute different from the Russian Institute or other Institutes at Harvard University, in terms of receiving funding?

OP: I will tell you a simple story. We live in America and Americans are very down to earth people. If they can make deal, if they can trade with country X and make money, they will most certainly recognize the existence of that country, and will support research concerning that country. Russia exists in the American perception, and one should not forget that Imperial Russia was one of the first countries to recognize the US as an independent nation. Today, the Soviet Union is perceived as Russia, with whom they can trade and make money. But there is no Ukraine which they can identify as a business partner. Therefore nobody will do something for Ukraine.

MD: The non-existence of a Ukrainian political state has influenced government funding or private donors?

OP: Yes, both government and private funding. When the American government needs information, they turn to the Russian Research Centre, which supplies them with data, be it in matters of industry, or wbat have you. There is no government agency interested in the data we are supplying, because Ukraine, as an independent political factor, does not exist.

MD: Is it an active policy of the Institute to foster and promote Ukrainian Studies at other Universities and provide a support system for other groups who would like to establish Research Centres?

OP: This is a little more complicated. We certainly could act as a sort of catalyst for creating programmes. For this, however, we would need more money, as you know. It would be necessary to have a few people working on this. This is possible. We have, of course, no limitations imposed on us, as far as our activities are concerned. But, what we are doing at this time, is acting through osmosis.

Everything started in 1957, when the idea first came into existence to establish a centre for Ukrainian Studies in the United States, mainly to enable Ukrainians to get information about themselves. At that time, however, Ukrainian matters were non-existent in the consciousness of the Western world. This, of course, had a terribly detrimental impact on Ukrainians in Ukraine.They simply felt that nobody was interested in what they were doing, and thus, felt that they had no future.

The creation of our Centre was meant to change the situation.

MD: How was the location for the Centre decided upon?

OP: In the beginning, in a discussion over a suitable university at which to establish a Ukrainian Chair, some were of the opinion that we should turn to a provincial university (for example, the University of Minnesota was interested in Ukrainian studies) and set up sbop in a place where the Ukrainian community would have something to say. However, my view prevailed, I am very happy to say, namely, that we were too poor, that we did not have enough resources to waste money to establish a centre in a place of no impact. So we had to be realistic.

The belief that Harvard was the best university on this continent, was at least in the consciousness of the Americans. Therefore, we reasoned that, if Harvard was seen to be doing something, this would serve as a stimulus, something to take seriously.

It was the end of the sixties, of course, and the vistas of American academia were very open.

MD: How do your efforts differ from those of your academic counterparts in Ukraine?

OP: We are concentrating on the problems of Ukraine. From that point of view, we are dangerous to the Soviets, because we are doing what the Soviets had not begun to do until recently. We are involved in restoring the Ukrainian memory. We are doing basic work.

Take for instance, our Harvard Library. It tries to do what Kiev cannot do: to create something that every cultured nation should have.

Imagine, if you will, if there were no collected works of Shakespeare. The goal of an emigre English academic institution abroad would be to first collect his works, and then edit them, if academics in England itself were not able to do so. We have to the things that, under normal circumstances, the Ukrainian state institutions should do. We are still in a situation in which we do not know what has been created in the past, because nobody took care of the past.

MD: No one seems to understand that you cannot create a national idea which does not have roots. On the other hand, this is exactly what we are trying to construct.

For example, Ukrainian populists of the nineteenth century identified things Ukrainian only as those that had to do with the peasantry.

OP: Today, the peasantry has almost ceased to exist, and it is very difficult to try to find the traits of a peasant in a kolhosp worker. Thus, there appears to be no basis for Ukraine.

Nobody cared to Ukrainianize the city, and so urban Ukrainians lack a Ukrainian urban culture.

Our past has been manipulated throughout the ages for ad hoc purposes by whoever was active on our territory; be it nationalist or communist or whatever. They simply dredge up some cultural detail as a basis for their convictions, and believe that the rest should remain in oblivion.

Therefore, it is necessary that somewhere on this planet there be an institution whose aim would be to restore everything which was created by Ukrainians in the past, and then create a basis for an evaluation of this heritage.

ories and Directions

MARTA DYCZOK

Part 1 of 2

Basically, the Ukrainian emigration, as they were in the old country, are more interested in the practical. They would like their children to study medicine, law, and so on. And so, it happens that only a few intelligent young people decide to study the humanities. Tbere were some who did not get accepted into the professional faculties and decided subsequently to study the bumanities. However, they were often not of the caliber we were interested in.

MD: There has always been a degree of controversy over the standardisations of Ukrainian place names. Would it be possible to effect a change from the Russian-based system, a change similar to that effected by China?

OP: This concern is typical for Ukrainians, because they are nominalists. Tbcy believe that transcription, or a simple definition of the problem at hand, will solve everything. Ukrainians believe that if they are able to write "Kyiv" instead of "Kiev", or "Kieff" or whatever spelling, the city and nation will somehow be rendered independent.
However, it is only once that Ukraine becomes an independent state that anyone can seriously consider the question of such questions. People are practical. On one hand, many nations have accepted the use of anglicised forms of names of their cities. On the other hand, you have newly independent states who have trade and political relations with the rest of the world, and thus they bave the authority to impose changes on those who have relations with them.
This of course leads us to another problem: that Ukrainians have long disagreed over the production of something as essential as a basic orthographic dictionary. They have decided that whatever was produced in the Soviet Union was bad, but could not agrce on an intelligcnt altcrnative.

MD: I understand that next year you will be stcpping down as the Dirccior. Who will carry your vision into the future, and what will you be doing when you are relieved of the Directorship?

OP: I hope that I will be alive for a few more years. As long as I am alive, I will help the new Director carry out his role.
The first step of the activity of the Institute was the preparation of a new generation of scholars in Ukrainian disciplines, who on the one hand, would receive the best theoretical preparation at the level of European and American shcolarship; and on the other hand, would be given a thorough knowledge of Ukrainian matters. Lastly, I had hoped that this new generation of scholars would apply the new techniques and methods to Ukrainian disciplines.
This demanded young, energetic and courageous individuals. It is not easy to find such people. There are few courageous people in the world, and particularly among Ukrainians.
Then came the problem: what to do with this ingenious new generation of people who went through the academic process. The ideal situation would have been to keep them at the Institute by creating some tenured positions. This bas proven to be impossible. We have been granted only three tenured positions by the administration, because of the limited endowment accorded us by the community.
Gradually however, due to the impact of our Institute, Ukrainian studies became popular, particularly in Canada, and many of our excellent scholars went there, to do, so to speak, missionary work.

MD: I'm sure that Canadians are very grateful they've all been sent up there. Are there many such scholars to choose from?

OP: Unfortunately, tbe number of young people we bad at our disposal was and probably is not sufficicnt. For instance, it has been impossible to find a young person who would devote his or her time to such an important field as the Ukrainian language. The ones who did express an interest were not gifted enough to survive. It is not an accident that 50 million Ukrainians do not want to speak Ukrainian. We just don't regard the Ukrainian language with necessary dignity. We would all apparently rather switch to another language.
Every nation has a certain percentage of talented people, and Ukrainians seem not to be sufficiently intcrested in young Ukrainians willing to pursue Ukrainian Studies. This is quite a pitiful situation. Ukrainian parents will apparently give anything to disallow their children from wasting their lives and studying Ukrainian matters. They want an independent Ukraine and indenpendent Ukrainian culture, but don't want to give Ukraine what it most needs: their own children.
Ukraine is not just a map but a living organism.

MD: Why is there so little contact with organised Ukrainian student bodies? In my days in SUSK , I had hardly heard of the existence of the Harvard Institute.

OP: Well, Ukrainian Studies at Harvard have two fathers. One as you may know, was SUSTA, the American student organisation. They first came up witb the idea of being able to study Ukrainian matters at an American university. The other fatber was myself, since I proposed the creation of a scholarly centre. We were able to join forces and achieve the goal.

MD: Well, you started off well together, then what happened?

OP: As you know, there was a struggle in the emigration between rival political parties for domination of student bodies. What resulted was a politicisation and then a decapitation of the leading studcnt groups. Recently, there bas been a revival, but apparently they have not been able to contact the Institute because thcy are involved with their own problems.

MD: Let's turn to Canadian students.

OP: My knowledge of Canadian students is very limited. I bope that they are better organised and independent, and are not just an arena for some dying Ukrainian political parties. These parties are unfortunately not interested in development, only in power. They would be quite happy to kill whatever movement existed as long as this furthered their domination of the scene.

MD: Is it the students who have not made the effort to contact the Institute?

OP: Of course, they should take an interest. It is easier for students to find Harvard, than for Harvard to find the students. As for all of the organisations, we have not been given a list of them.

MD: What is the role of assimilation? Has this affected the number of students in your programme?

OP: I am not so sure that it is such an important issue. For most Ukrainian families, it is imperative to provide their progeny with tbe so-called "better life." This better life means Americanisation. The children of Ukrainian leaders usually don't speak Ukrainian. There are two reasons: one is that their parents want them to be rich and happy and so on, and the other is that their parents are so busy with their Ukrainian affairs that they don't pay enough attention to that aspect of their children's education. They also consider them as not grown up enough to involve them in what they are doing.
This results in complete alienation between generations. The Ukrainian emigration was never prepared for this situation. They did not know bow to keep their children in the community.
The Institute would be very happy to help them, if we were given the possibility, that is, funding for such efforts. However, the Ukrainian community seems to lack the borizons of say the Jewish or Armenian communities, and it does not realise the problems of assimilation. Assimilation is an illness for whicb there should be a cure.
I bave addressed Ukrainian bisbops countless times witb petitions that they send an intelligent Ukrainian priest to be a chaplain for the students at Harvard, comparable to tbe counsellors the Jewish community has provided tbeir students.

MD: It is interesting that you should take issue witb members of the community, cburch leaders, and so on, who view tbe Harvard Institute with uncertainty, and think that it is not something that they can use, and yet the research of the Institute tends to be very specific and channelled.

OP: The Institute, of course, is a part of Harvard, and as such it deals with matters on the highest scholarly level. We do not deal witb the political. We are not agitators.
There is some truth to the claim that we deal more with the old period than with the modern, but this is for the simple reason that there are better sources, and also because many other institutions, such as those in Soviet Ukraine, concentrate on modern issues.
Studying tbe starting point of our culture is very important, because witbout roots, one cannot build, and cannot understand the entire structure. We as Ukrainians lack the vision of a normal nation. A nation needs a symphony orchestra. Different instruments need to play together in harmony at all times. There should be at least 20 permanent scholars working on Ukrainian studies. Otbcrwise, scholarship cannot proceed at a high enough level.
It is important to plan for the future and use human resources well.

ПРОДОВЖЕННЯ ІЗ СТ. 1

иаше стаиовище (те, що ми боремося за свободу, і так далі і так далі...) Фаааайно, але чому не двтн нам Патріархат і українського єпископв в Львові? Чи нашим бракувало хребта, щоб його на цю тему притиснути, чи він так звинно махав головою, що йому до вух звуки прозьб не дійшли? Як кажуть засимільовані святі, віи був "All talk, no action."

Чого бракувало:

— семінарів, симпозіюмів, іиформвтивнних коиференцій — за мало, тільки служб і відправ.

— міжнародиої преси. Це свято ніде ие явилося иа иовинах. Шкода, бо зготовилн нв оказію визиачну збірку пресової інформації.

Кондак Тисячоліття в базилиці Санта Марія Маджіоре

Тому, що ие було юякої міжнародньої пресн на цих відправах, понижче подаю репортаж, по англійському, в стилі світової славн журиаліста Jim McKay, якнй так любується внявами українського духу (читай СТУДЕНТ, березень-травень 1988.)

Pope highlights:

— pope pulls up in mercedes for moleben
— pope signs guest book
— pope shakes hands with dignitaries and organizers
— pope visit Slipyj's body
— pope leaves moleben in mercedes
— pope looks out his window during eandlelight procession — pope talks some more
— pope does mass in St. Peter's
— pope speaks from his window after mass
— pope attends concert
— pope kisses small children and shakes some hands
— pope speaks at concert (in Italian) — more of the same: my people, suffering, etc. etc.
— pope gets picture taken with choir
— pope waves bye bye

Тому, що мн боремося з асиміляцією, ось украіиськнй переклад уявного репортажу Jim McKay:

— Папа приїжджає на молебен в мерцедесі
— Папа підписується в реєстрі
— Папа тисне руку всім сановникам та оргаиізаторам
— Папа відвідує тіло кардиала Сліпого
— Папа відїжджає в мерцедесі
— Папа гляде з вікиа на дефіляду із смолоскнпами; охкає; ахкає; ще трохн балакає
— Папа служить літургію в базилиці Св. Петра
— Папа при вікні після Службн Божої, ще щось каже
— Папа на коицерті
— Папа цілує дітей і тнсне рукн
— Папа промовляє на концерті — подібиа тема: народе мій страждаючий, і т.д.
— Папу знімають з хором
— Папа каже папа

Кіиець

Блажанніший Кардинал Мирослав Любачівський Патріярх Української Католицької Церкви.

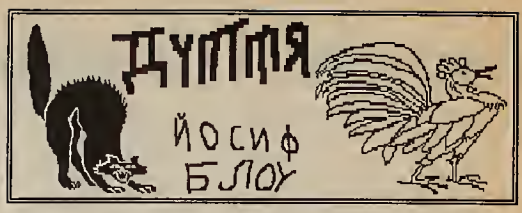

Ну, що сказати. Аж серце розтішилось коли почув що з Польщі втікли зиов. Цим разом сто девяносто сім українців. Кажуть, що вони всі хочуть приїхати і поселитися в Канаді. Це дуже добре. Знамеиито. Будуть нашу українську канадську культуру будити. Цікаво меиі чи між нимн прибудуть музиканти. Музиканти, які вміють грати українську музику з ями. Музиканти подібні до тих, які в групі "Оселедець". Нам такого в Північній Америці потрібио. Тут вже більшість українських музичних груп вже давио забули як грати з душі. Поза тим дуже радіюсь, що до Канади знов приїжджають молоді українці з правдивим українсьнм духом.

Але жаль мені, бо усі тутеиші українці цього не відчувають. Чомусь багато канадців не дуже привітно ставляться до цих іміграитів. Старші твердять, що треба їх всіх вислати на півиіч иа тяжку працю иа фармах, в лісах, в копальнях. Їм не подобається факт, що нові іміграитн приїжджають до Канадн, поселюються в містах, ходять до школи і працюють по "иормальних" працях. Це їх чомусь дражить.

"Коли я сюдн приїхав в сорок девятому році, то працював в копальні в Еліот Лейк. Не ходнв по киайпах, по театрах, по кінах. Працював як той від. І тепер дивись. Маю хату у Блур Вест Вилладж, маю авто Делта Ейті-Ейт, і за три роки моргадж сплачу. Я є хтось. А хто ці нові? Приїжджають, тоді по театрах, кіиах і киайпах валяються. Їх иа північ послати. До безлюдя.

Це так иаші селепки думають. Думають, що тому, що їм кривду зробили, то мусять зробити кривду їишим.

Але з цими селепками ще пів біди. З них ие сміятися а тільки плакати. Гірше з молодимн. Не всі молоді, очевидио, але досить велика кількість. Є три типи молодих. Перші прииимають нових іммігрантів до товариства і їм помагають включитися до канадського суспільства. Другій групі є обоятио — ие дбають, що довколо иих діється. А третя група, аитиінтелектуали, поводяться як правдива сволоч. Називають новоприбулнх: "поляками". Їх завжди пробують зачепити, і про них завжди погано говорять. Їх лише обминути — тоді життя простіше.

На Івана Купала цього року була фатальна [тобто: дуже добра] сцена. П'ять анти-иителектуальних парубків пробували згасити ватру при якій сиділн поиад сорок людей, більшість з иих новоприбулі. Було цілковито смішио слухати, як ці самопевиі парубки пробували настрашити иовоприбулих. Вкінці анти-інтелектуальиа баида відплеиталась десь вкутку впнтися, а ватра горіла до раиа.

Але цих типів рідко стрічається. Більшість справді ие дбає, а це шкода. Нова імміграція відиовляє душу культурн. Нам цього треба. Новоприбулі засиували театральну групу в Тороиті, мають добре товариство, і добре впливають на загальне суспільство. Якби я не товаришував з иовоприбулнмн то вже иапевно ие вмів бн орудувати украіиською мовою.

Нова імміграція має добрий вплив. Є бараии в суспільстві, але їх можиа ігиоиорувати. Ось, коротка стаття на привітаиия.

OVER 30 YEARS OF SERVICE

CHOLKAN

OVER 30 YEARS OF SERVICE

R. CHOLKAN & CO. LIMITED • REALTOR

КУПНО, ПРОДАЖ та ОЦІНКИ РЕАЛЬНОСТЕЙ

R.CHOLKAN & CO. LIMITED, REALTOR

REAL ESTATE — APPRAISALS

EXECUTIVE OFFICE —

527 Bloor Street West, Toronto, Ontario, M5S 1Y5. (416) 532-4404

METRO BRANCHES:

Central — 527 Bloor St W., Toronto, Ont M5S 1Y5 (416) 532-4404
West — 2336 Bloor St W., Toronto, Ont., M6S 1P3 (416) 763-5555
Etobicoke — 5302 Dundas St W., Etobicoke, Ont., M1B 1B2 (416) 236-2666
Out-of-Town Branch — Main St., Port Sydney, Ont., P0B 1L0 (705) 385-2983

У справах загальної асекурації звертайтесь до асекураційної компанії

CHOLKAN INSURANCE BROKERS LTD

5302 Dundas St W., Etobicoke, Ont., M9B 1B2
Tel 239-7733

ПРЕСОВА РАДА ОНТАРІО ПІДТРИМУЄ СКАРГИ ЧИТАЧІВ

(Канадська Сцена) — Рада Онтаріо недавно підтримала скаргу читача в Оттаві, що заголовок "Sikh could be extradited to Canada" (Сіха можливо виселять до Канади) неправильний, але відкинула твердження, що Ottawa Citizen, газета в якій це появилося, має упередження супроти сіхів.

Цей заголовок появився 6-ого лютого над статтею написаною в Coventry, в Англії, де відбувалося переслухання справи виселення Inderjit Singh Reyat-a. Його хочуть судити в Канаді, тому, що підозрівають, що він пов'язаний з вибухом бомби на летовищі Наріта в Токйо, в червні 1985-ого року, який вбив двох багажових.

Представинки Ради сказали, що вони визнають потребу, в деяких випадках, подавати національність або релігію даної особи, але в цьому випадку The Citizen невідповідально повівся. Не було відповідної причини в тексті статті, щоб назвати Inderjit Singh Reyat-a сіном.

В звіті Ради явилося слідуюче: "В статті не було досить обґрунтування справи, щоб так назвати Inderjit Singh Reyat-a (в заголовку) і, до речі, його так не названо в самій статті."

Такі рішення можна читати різно, але головно з надією, що таки можна якось вплинути на пресу, яка неточно подає відомості. Часто, такі помилки витворюються або через брак знання даного журналіста, або через патеріалістичного настановлення "якось то буде" із сторони пресових властей. Якщо ви колинебудь завважите, що неточно в статтях говорять про українців, не лютуйте по кутках вдома, чи в темній кімнаті.

Пишіть скарги Ontario Press Council, на адресу 36 King St. East, Toronto, Ontario. M5C 2L9.

ФЕСТИВАЛЬ ҐОАНЦІВ ВІДБУДЕТЬСЯ 20-ого та 21-ого СЕРПНЯ

(Канадська Сцена) — Підчас двотижневого збору, на який прибудуть тисячі Ґоанців з цілого світу до Тороита, Черезокеанна Спілка Ґоанців ставитиме дводенний фестиваль культури на побережжю Озера Онтаріо. Можна буде насолоджуватися Ґоанськими ремеслами, музикою, та їжою. Усі експонати можна буде відвідати безкоштовно.

Ґоа, це мала держава на 1,300 квадратових кілометрів території, яка лежить на західньому побережжю Індії, на південь від Бомбею. Португалія заняла Ґоу в 1510-ому році, але від 1961-ого року вона зараховується до Індійського Об'єднання.

[СТУДЕНТ довідався, що представники Еріста Зуиделя плянують демонстрацію, на якій думають кричати: "Ґоан Говм". Заслуги та генійальність гоанського народу завжди недоцінюють. Недавно, винайдено електронічний оббіг проблем комп'ютерних науковцем цієї території. В майбутньому, якщо на екрані вашого комп'ютера почне діятися щось вам суттєво не зрозуміле, або зовсім іритуюче, треба буде тільки потиснути гудзик на якому написано "гоан", і все налагодиться.]

НАРОДИЛОСЯ ТЕЛЯ З ПРІБКИ

(Канадська Сцена) — Надійна метода штучного розмноження довела до народжения першого теля із пробки* в лабораторії Guelph Університету.

"I.V." 41,7 кілограмове, чорнобіле теля породи Holstein, народилося цієї весни з коров'ячого яйця, яке було запліднене в пробці. Дослідники вже раніше довели до розвитку теля "in vitro" (поза коров'ячою матицею**) із вже-запліднених і розвинених яєць. Натомість, Robert Stubbings, кандидат докторату біомедичних наук при Онтарійському Коллегіюмі Ветеренарів Guelph Університету, це перший дослідник в Канаді який спромігся виродити теля з яйця, якого і запліднювали і яке розвивалося виключно в пробці.

"Те, що I.V. народилася без комплікацій становить крок вперед у діляниці, та техніці переношення ембріонів'", каже Stubbings. Він твердить, що можна вживати величезну скількість яєчників*** зарізаних корів, як дешеве й доступне джерело яєць для витворення ембріонів. Таким чином можна було б завести стада на м'ясо й молочні вироби для екоиомічного недорозвинених країн.

*пробка — test tube
**матиця — uterus
***яєчинк — ovary

OSCAR PETERSON-a ВШАНУВАЛИ

(Канадська Сцена) — Підчас недавних весняних градуаційних церемоній університету McGill в Монтреалі, надзвичайний канадський музикант, Oscar Peterson, одержав почесний докторат музики. Широко відомого Peterson-a славлять, як найвидатнішого джазового фортепіаніста який живе. Йому 62 літ, і його грання описав один критик так: "це мистець, в якого зливається вмілість класичного фортепіаніста з духом традиції джазу."

Peterson народився в Монтреалі і є абсольвентом міської Музичної Консерваторії. Він довго грав по клюбах Монтреалу і на крайовому радію. Він вперше заграв у славній Залі Carnegie в 1949-ому році.

Peterson виступав на концертах по цілому світі, і накрутив понад 80 пластинок ведучи ансамблі або самому граючи. Peterson вже грав із найславнішими джазистами, наприклад Louis Armstrong, Count Basie, та Stephane Grapelli]. Він двадцять разів одержав премію, яку надає журнал джазу **Down Beat**. Йому надали Order of Canada в 1973-ому році.

Хоч Peterson часто і довго перебував і грав в інших країнах, він ще далі живе в Канаді, тобто в Тороиті.

We're your full service Credit Union!

You're invited to check out our full range of financial services and find out how they can work for you.

Chequing accounts, savings accounts, RRSP's, loans, mortgages, money orders, travellers' cheques and more. Your Credit Union has a complete line of financial services to meet your needs.

We can also help you plan a financially secure retirement, save for a house, take out a loan or manage your daily finances.

Count on us for competitive interest rates and service charges, convenient hours and friendly helpful staff.

We're your full service Credit Union. Look to us for *all* your financial needs.

SO – USE CREDIT UNION

2299 Bloor Street West, Toronto M6S 1P1 • (416) 763-5575
406 Bathurst Street, Toronto, Ontario M5T 2S6 • (416) 363-3994

THE BAR BUSINESS IS FUN!
BUT IT'S STILL A BUSINESS.
MAKE SURE YOU DO IT RIGHT.

ENTERTAINMENT EMC MEDIA CORPORATION

• AUDIO/VIDEO SERVICE
• NIGHTCLUB D.J. SERVICE
• PROMOTIONAL MARKETING
• MUSICAL PROGRAMMING

WE MAKE PEOPLE HAPPY!

JURIJ R. KLUFAS
513 BROADVIEW AVENUE,
TORONTO, ONTARIO M4K 2N5 • (416) 469-8300

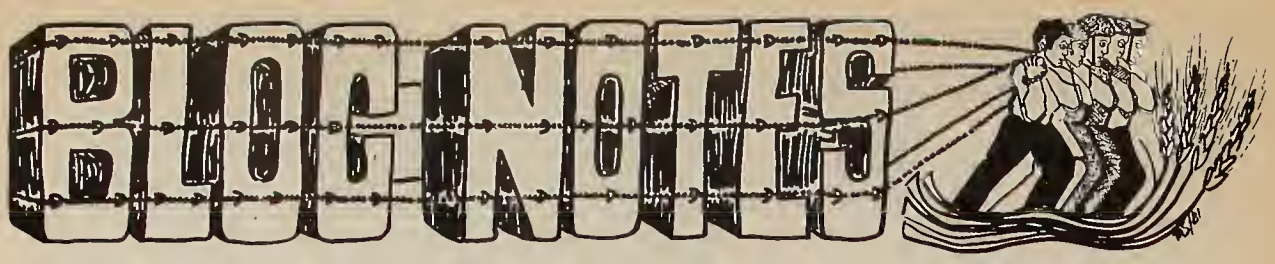

20,000 Demonstrate

(UPA–UIB) – On July 7, the fourth demonstration in less than one month took place in Lviv and was attended by 20,000 people. It was held next to a monument, dedicated to the nineteenth century Ukrainian poet, Ivan Franko. Prior to the demonstration, the local Communist Party organized numerous meetings to prevent unofficial groups and dissidents from gaining control of, an official gathering.

Although the demonstration was scheduled to begin at 7pm, party activists took their positions next to the monument an hour earlier. The meeting began at 6:30pm, and the first to speak was a journalist from the local newspaper Lenlnska Molod , author of an earlier article which critisized a June 16 demonstration. When Ivan Makar arrived at 7pm he declared that what had been said until then was null and void, as the meeting did not officially begin until 7pm. The authorities demanded that the sole purpose of the demonstration should be to decide the location in Lviv of a new monument of Taras Shevchenko. After half an hour, the crowd realised that within the audience there were individuals whose sole purpose was to disrupt the meeting and they ostracised them. When a local University professor came to the microphone, Ivan Makar introduced him as one of those who during the 1970's attended trials of dissidents as an expert. The entire crowd refused to allow him to speak an shouted, "Shame! Shame!" at him.

The demonstration had turned into a spontaneous gathering against the local Communist Party and bureaucratic "mafia". Ivan Makar then introduced the local Konsomol Secretary by stating that he was the one who, at an earlier meeting of the Political Discussion Club, had stolen the list of signatures to an appeal by the "Ukrainian Committee in Defence of Political Prisoners" addressed to the Supreme Soviet of the USSR, demanding the release of prisoners still in the Gulag. He was also greeted with shouts of "Shame! Shame!" by the crowd. At this point the authorities and local Communist Party were completely compromised, losing any measure of authority among the populace that they may have possessed.

When the two editors of the samizdat journal, Ukralnlan Herald, organ of the re–launched Ukrainian Helsinki Group, Bohdan Horyn and Vyacheslav Chornovil, and Mykhailo Horyn began to tell the crowd that there was a need for a "Democratic Front", since in Lviv and Western Ukraine perestroika had made little headway, Party activists tried to drown them out with megaphones. However, the crowd agreed to organise a "Democratic Front" whose core will be comprised of all the unofficial groups in Lviv. These in turn, formed an "Organising Committee for the Democratic Front". At the next meeting, to be held on the first Thursday of August, the Committee will read out new programmic documents before those who attend.

Members of the "Democratic Front" are the local Political Discussion Club, the Trust Group (an unofficial peace group), the Committee in Defence of the Ukrainian Catholic Church, the Ukrainian Helsinki Group, the Society Lev (a semi–official ecology and cultural group), the Society "Ridna Mova" (Native Language), the Society for Jewish Culture and Literature among others.

The "Democratic Front in Support of Perestroika" outlined its main aims as follows:

1) To support perestroika, citizens control of the democratisation process taking place in Soviet society and the Communist Party and education of citizens in the democratic spirit.

2) The "Democratic Front" should strive to take part in elections and ensure that they are held democratically.

3) Membership is open to all those who agree with the principles of the "Democratic Front". Collectively members of the "Democratic Front" can organise their own programmes on political, social and national problems.

4) Members of official organisations cannot join the "Democratic Front" because they should be already involved in supporting perestroika anyway.

5) The "Democratic Front" is organised as a collective of various groups and individuals.

6) The "Democratic Front" should have influence upon the process of perestroika with the help of citizens commissions, the press and other democratic process.

CULTURAL FIGURES CRITICISE NEGLECT OF CULTURE – LANGUAGE

(UPA) The newspaper of the Ukrainian Writers' Union, Literaturna Ukraiina, has published an open letter signed by 16 Ukrainian cultural and literary figures, addressed to the Ukrainian Supreme Soviet, Ministry of Education, and the people of the Ukrainian republic.

The authors claim they took such a step because of tbe abuse of the environment, and a decline in respect for Ukrainian cultural heritage, history, literature, the arts, music and language. They put forward a proposal to organise a "social campaign for spiritual renewal."

They also called for the restoration of the Mykhailivskyi Sobor, the Uspenskyi Sobor and other architectural masterpieces which have been damaged or allowed to deteriorate over the years. According to the letter, it is "necessary to set up a republican museum of lost Ukrainian art treasures," which would contain copies and photographs of national treasures either destroyed, damaged, or exported from Ukraine.

ANDREI SAKHAROV DEMANDS LEGALISATI ON OF UKRAINIAN CATHOLIC CHURCH

(UPA) The growing chorus of those demanding the legalisation of the Ukrainian Catholic Church now includes the noted Russian physicist and dissident, Andrei Sakharov. During a remarkable press conference, held on June 3, Sakharov condemned the "archaic" ban on the Church, and stated that it violated the rights of Ukrainian believers.

Sakharov declared that it was time for the Russian Orthodox Church to show initiative in securing the legalisation of this Church that "would correspond to the statements on the equality of all religions which [the Moscow Patriarchate] has made."

Such a legalisation, however, would entail a significant loss of influence for the ROC. On May 3, TASS stated that there are 4,000 ROC churches open in Ukraine, compared to the total of 6,800 for the entire USSR. In addition, 1,006 of the 4,000 are in the largest Russian Orthodox eparchy -- Lviv and Ternopil. Thus, a full quarter of the total number of ROC churches are located in the heartland of Ukrainian Catholicism.

FOR COURTEOUS FRIENDLY SERVICE

COMMUNITY TRUST

2271 BLOOR STREET WEST, TORONTO, ONTARIO, M6S 1P1

ДАНИЛО ШУМУК НА КОНГРЕСІ МІЖНАРОДНОЇ АМНЕСТІЇ

Марта Юрцан

В місяці червні цього року Міжнародна Амнестія, добродійна організація, що допомагає політв'язням у цілому світі влаштувала Конгрес канадійських делегатів і гостей з поза Канади. Конгрес відбувся 3-ого, 4-ого і 5-ого червня 1988-ого року на університеті Магнл в Монтреалі. Конгресовий комітет звернувся до пана Шумука з прозьбою, щоб він приїхав на Конгрес з промовою.

В університетській залі, 3-ого червня, зібралось біля 350 осіб Міжнародної Амнестії із всіх провінцій Канади. Це були люди ріжних націй, ріжних спеціальностей і ріжного віку. Всі вони були зодягнуті дуже скромно і відносились одни до одного дуже увічлнво, тепло і щнро з братерською любовю. Дух добра, дух щнрості і душевної теплоти дуже вимовно світився в очах всіх делегатів і витвор'ював Божественну атмосферу всіх охоплюючого блаженства. Після полагодження всіх організаційних формальностей пана Шумука запросили до стола. Як тільки п. Шумук зайняв призначене йому місце за столом Президії, його сердечно привітали всі делегати із оплесками та овацією. У своїй промові п. Шумук висловив свою безмежну вдячність організації та всім членам Міжнародної Амнестії за їхні старання за його внзволення.

"Насамперед я хочу сказати про те, що я дуже вдячний Міжнародній Амнестії за духовну і матеріяльну підтримку на протязі останніх десяти років мого перебування у неволі. Завдяки Вашій підтрнмці, завдяки Вашим стараниям, завдяки Вашій боротьбі — я зараз тут перед Вами у Вільному Світі. І я Вам за це безмежно вдячний.

"ОЦЯ СВІЧКА, СВІЧКА НАЙБІЛЬШИХ ДУХОВНИХ ЦІННОСТЕЙ, СВІЧКА СТРЕМЛІННЯ ДО ВОЛІ, ДО СПРАВЕДЛИВОСТИ, ДО ГУМАНІЗМУ горіла у душах політвязнів і вязнів сумління навіть тоді як мн були начс б забуті всіма. Вона горіла, вона світилась у нашнх душах, вона світилась у наших очах. Ті найбільші ДУХОВНІ ЦІННОСТІ лягли в основу НАЦІОНАЛЬНОЇ і особнстої ГІДНОСТІ. І те почуття особнстої і иаціональної гідності тримало нас на такій висоті, що нам були нестрашні найжорстокіші випробування. Але, час до часу було сумно, що всі забули про нас.

"Аж у 1977-му році, у таборі особлнво суворого режиму, Я отримав дві откриточки: одну з Швайцарії, від пані Катрен Гостетлєр, а другу з Західньої Німеччнн, від Христі Бремер. На тих откриточках була зообракена емблєма Міжнародної Амнестії у виді горящої свічки обкрученої колючим дротом.

"Ті откриточки огрілн нас душевинм теплом, бо це був вимовний знак, що вже появились на світі люди, які розумію нас, які болію нашнми болями, які борються за те, щоб вернути нам Волю. Це була для нас велнка підтримка і з тої пори мн відчули себе ие самотніми. Ті откриточки своєю формою і своїм змістом свідчили про те що нас підтримують всі люди доброї волі, всіх країн світу і це прибавило нам наснаги ще активніше боротнся за Волю, за СПРАВЕДЛИВІСТЬ, за ДЕМОКРАТІЮ.

"Я глибоко вір'ю у перемогу добра над злом, я глибоко вірю у перемогу світла правди над темрявою неправди. Вже наближається той час, що рухиуть всі тоталітарні системи.

"Зло і нестраведлнвість існує від віків віяних і часами бере верх над добром і справедливістю тільки тому, що воно ніколи ие вистулає відкрито, а завжди хнтро-умно підробляється під личнну добра і справедлнвості. Адже наше завдання розкривати і боротнся з тим страшним і підступним вірусом зла і несправедлнвості у всіх його проявах."

Данило Шумук

Присутні, зворушені промовою пана Шумука, офіційно йому подякувалн овацією.

На кінець сесії всі перейшли до розвагової залі на неформальне прийняття. При цій нагоді дуже багато делегатів звертались до п. Шумука із своїми особнстимн прнвітами та запитами. Деякі заявляли, що вони писали листи до п. Шумука колн він ще був ув'язненнй і на заслаиіі. На це, п. Шумук висловлював цнм особам дуже теплу подяку.

Всуботу рано відбулася сесія в справі сов'єтських і европейських політичних в'язнів. П-на Шумука запросили на ту сесію у характері дорадника. Він оповідав про буденне життя політв'язнів, про їхні душевиі перживання із-за того, що над нимн знущаються наглядачі-емведисти такого рівия, що їх навіть і людьми неможна назнвати, бо вони поступили у ті органи тільки для того, щоб щоденно знущатися над політвязнями взагалі, а зокрема над внсокоосвіченимн, високої духовної культури як славної памяті великий поет Васнль Стус. Шумук детально оповів про щоденне життя політв'язнів, про їхню роботу, про те, що їх годують в основному бракованими продуктами.

Під закінчення сесії п. Шумук звернувся з прозьбою до делегатів Міжнародної Амиестії, щоб Міжнародня Амнестія зацікавилася надзвичайно тяжкою судьбою маловідомнх, але иадзвичайно чесних і віддаих боротьбі за справедливість і за волю всіх поневолеиих иародів осіб, а саме: Українцем Петром Сараньчуком і матнматиком лізгіном Вазіфом Мілановвм. Із відомих Шумукові політв'язнів і бувших політв'язнів Він дуже внсокої думки про Юрія Бадзя, Василя Овсієнка і Євгена Сверстюка, як дуже стійких, невгнутих і принцнповнх борців за волю, за незалежність свого народу і за волю всіх поневоленнх народів.

Конгресовий комітет запросив п. Шумука на бенкет, якнй відбувся на уиіверситеті Магил в суботу вечір. Очевидно, пана Шумука посадили за головним столом на першому місці з перекладачем Мартою Юрцан, зараз коло днсидента із Південної Африки — "Сані", який був ув'язиений 9 років із широко відомнм політв'язнем Нелсоном Маиделою. По вечорі, знов багато із членів особисто приступали до паиа Шумука із запнтами і привітами, на яких п. Шумук річево і докладно відповідав.

В неділю рано п. Шумук стрічався з українською православною громадою перед вислуханням Служби Божої в церкві св. Софії.

Зліва на право: З члени президії, перекладачка, Данило Шумук.

It seems that competition for documentation on the Famine is heating up to a fever pitch. When a member of the Vladimir Institute's research team was casually walking around in Toronto's Robart's Library with a bibliography in his hand recently, he was accosted by a bearded man he mistook for an ally in the cause. The friend grabbed the paper grail and made off with it at a high rate of speed. Subsequently, new rules of engagement were issued for all Famine researchers. Everyone expects there might be casualties, and definitely, more lawsuits.

Armenian poet, Ravir sez: "You cannot break a wall with your head."

Gimli, Manitoba, the site of this years SUSK congress was visited by unexpected phenomenon somewhere in early June. Checking out the actual site for SUSK's congress, the tornado destroyed the building which was to house the plenary sessions. This was believed to be some sort of omen. However don't you fret. The latest word is that the congress site shall be restored to its full glory before congress starts.

GIMLIFACT:
Gimli, Manitoba, is the largest settlement of Icelanders outside of their native country. How do we know this? Why, because Canada and Iceland recently signed a pension pact there. If you it's strange that Icelanders, who should be driven by nostalgia for volcanoes, sweaters and fishing boats, would want to live in the prairies, ask yourself why Ukrainians like to go to Florida. To complete this glorious passage of non-sequiturs, we would like to inform you that Canada has similar pension agreements with Austria, Barbados, Belgium, Denmark, Dominica, Finland, France, West Germany, Greece, Italy, Jamaica, Luxembourg, Holland Norway, Portugal, Saint Lucia, Spain, Sweden, and the USA. In all of these, their pension is our pension and vice versa.

A doctor's note on Nestor's Progress: "Intellectually has made a good recovery, but has residual deficits."

A feature length movie, based on Globe & Mail ace journalist Victor Malarek's book Hey Malarek! is currently being filmed in Montreal. The movie shows Victor Malarek in a tavern, discussing a story he completed for the Montreal Star about three suicides in a Montreal detention center for boys. Throughout the discussion there are numerous flashbacks to Victor Malarek's childhood, which was spent in similar boys homes and detention centers. Victor Malarek has a small role in the movie. He appears as one of the Patrons of the tavern.

STUDENT has recently acquired an important piece of information from Indoor Pollution News, an important American bulletin concerning "the environmental worry of the future". A Colorado researcher theorizes that the environmental concern of the future would be ozone-layer destroying methane gas – generated by termite flatulence and cow burps. It's a dangerous world we live in.

В бюлетені **Канадська Сцена** читаємо, що цього літа, геологи в Grande Prairie, в Альберті складають кістяк 56 мільйон річного качко-дзьобного дінозавра, завдяки даткові в сумі 6,232 дол. від уряду Альберти.
Підозріваємо, що це ще одии доказ наявної практики "патроиату" урядів Прогресивних Консерватів і, що це посол Киндій найняв геологів, бо старається довідатися чи його предок йому щось залишив у заповіті.

Союз Українського Студенства Канади
UKRAINIAN CANADIAN STUDENTS UNION SUSK
UNION DES ETUDIANTS UKRAINIENS CANADIENS

culture shock

M•A•N•I•T•O•B•A

CONGRESS '88

AUGUST 25 - 28/88

GIMLI, MB.

GIMLI TRAINING CENTER
(100 Km North of Winnipeg)

Registration before August 1, 1988 – $75.00
After August 1,1988 – $85.00
Presented by the
UKRAINIAN STUDENTS' CLUB
UNIVERSITY OF MANITOBA

For Registration Information, Contact:
"Culture Shock"
c/o Hali Krawchuk, 1355 Main Street
Winnipeg, Manitoba R2W 3T7
(204) 582–6694